

יפתח גוטמן:

„הפגנת שלום עכשיו שירתה את הימין!“

הם שבים כעת הביתה, משדה הקרב — איש-איש וסיפורו עימו. אחד מהם הוא יפתח גוטמן, איש-קולנוע בחינו האזרחיים, ורבי-סמל-פלוגתי בצנחנים במילואים. יפתח, בן קיבוץ נען, נלחם בגזרה המזרחית.

אתה כער המילחמה?

מהיום הראשון אחרי ששת הימים, אני מאמין שמדינת פלסטינית לצד מדינת ישראל היא הפיתרון הנכון והאפשרי. אני מאמין שמדינת כזאת קום תקום, אם בכפיית המעצמות, אם במשא ומתן בין הצדדים.

אני לא יכול להגיד באופן חד-משמעי, שהמהלך שנוצר בעיקבות מילחמת לבנון, עשוי למנוע את הקמת המדינה הפלסטינית. בין השאר, אנתנו רואים כאן תופעה שאף מדינה ערבית לא מוכנה לקבל את אנשי אש"ף, וכולם בסופו של דבר, ימצאו בידי ישראל.

מה תעשה אתם ישראל? חציים נמצאים כבר במחנות שבויים, ולגבי החצי האחר הבטיח היום שרון, לא יגע בשערות ראשו אם יסגיר עצמו לישראל. בסופו של דבר, הם בקירבנו, למרות שניסינו את הדרך האגרסיבית, ובאר מת הלכנו הפעם כאסה. נכשלנו עם הדרך הזו, כעת צריך לבוא הפיתרון היחיד שאפשרי: מדינה פלסטינית.

מדברים על מיצבורי-נשק ענקיים. גידעון כפוש הציג בלונדון כספיים, כאילו עמד אש"ף לכבוש את הגליל. בחייה, מה יש לך להגיד על זה?

ההתרשמות שלי היא, כי אלה סתם בונקרים מלאים בציוד, שנרכש באמצעים כספיים אדירים, ושאינם יודעים כלל להשתמש בכלי-הנשק שברשותם. לא נראה לי שמדובר פה בצבא שכונה מערך התקפי או מערך של מיג-גנה. לא מדובר פה בצבא חושב.

נכון, יש מיצבורי-נשק ענקיים ובונקרים על ימין ועל שמאל, אך הכל לא מתוכנן. מדובר פה בצבא לא רציני. בזמן שהשתתפת בקרבות, היתה כאן הפגנה נגד המילחמה. אם היית בתה-אביב, היית משתתף בה?

אני חושב, שהפגנת שלום-עכשיו שירתה את הימין, כי נתנה לגיטימציה להפגנה של אתמול. אני יודע, שאלה שהפגינו ויוזמו את הפגנת שלום-עכשיו, הם אנשים תמימים ונפלאים, אך הפעם הם שיחקו במיגרש של הימין. הויכוחים האינסופיים בין החיילים החלו עוד לפני ההפגנה, כבר ביום השני לפרוץ הקרבות, וחצו אותנו לשניים. הם התנהלו ברוח טובה בלבנון, ונשאו אופי אגריסיבי כשהגענו לבסיס במרכז הארץ.

אתה מודאג?

אני מודאג מדבר אחד: כיוצא מיפגנת העבודה, אני מודאג מזה שאת המאבק הפוליטי עם הליכוד מנהלת שלום-עכשיו, ומיפגנת העבודה, עם פרס בראשת, הפכה לבדיחה מרה.

אורי ברבש:

„איני חושש מלהכריז - אני משלום עכשיו!“

הסרט „אות קיין“, שצילמו הסתיימו בימים אלה, הוא ילד מילחמה. לא רק שהוא עוסק בנושא מילחמתי — מיבצע ליטאני — הוא צולם בעצם מי-הקרבות. צילמו נדחו ביגלל גיוס נרחב של אנשי-צוות ושחקנים, וכן משום שאתר הצילומים העיקרי, רמת-הגולן, הפך לשטח צבאי בעיקבות המילחמה. תפסתי את אורי ברבש, רגע אחרי שסיים לצלם את השוט האחרון של הסרט.

איך הצלחתם לגמור את הסרט?

בחירוק שיניים. זאת היתה מילחמה בתוך מילחמה. הסרט הוא על מילחמה, ונעשה תוך כדי מילחמה. זה היה קשה, אבל הצלחנו לעמוד בכל לוהי-הזמנים, פרט לעיכוב שבוע כתוצאה מהגיוס ומהמילחמה.

אותי גייסו כבר ביום הראשון, אך כעבור שבוע נולד לי בן. שוחררתי לצורך השימחה, ואחרי-כך כבר הסתדרתי ונשארתי בעורף.

דליק נלחם כמו נמר בכל הקרבות, וזה היה העיכוב העיקרי. הוא שוחרר רק אחרי שהיחידה שלו ירדה מהקו. דליק ווילוניץ לבש את מדי החייל כסרטי, יום אחרי שפשט את מדי החייל האמיתיים שלנו. המילחמה השפיעה עליו?

האמת היא שלא. הוא לא היה בהלם-קרב. המילחמה השפיעה עליו, כמו שהשפיעה על כולנו. כמעט כל הצוות של הסרט הוא פעיל בשלום-עכשיו. עורנו בהקמת הדוכים גים להחממה, השתתפנו בהפגנות. הפרוטוקולים של ישיבות-ההפקה כללו הוראות יום צילום עד שעה זו וזה, ב-8 הפגנה בכיכר מלכי-ישראל או ישיבה בשלום-עכשיו. אינך חושש שהעובדה, שאתה מפרסם ב-רבים כי הפרט נעשה עדידי אנשים המישהי-ים, ששלום-עכשיו, עזודה לחבל בהפצת ה-סרטי?

אין ספק שזה לא ימצא חן בעיני הכפיקים, אך אחרי ההפגנה של אתמול, זו שתמכה במילחמה, לא רק שאיני חושש להכריז בגלוי על שייכותנו לשלום-עכשיו — אני חושש שמה יחשבו בטעות שאיני משתייך לשלום-עכשיו!

מיכאל קליינר:

„לקחתי בחשבון שאשמע לא כך רציני!“

חבר-הכנסת מיכאל קליינר הוא ח"כ חדש, הממלא את כותרות העיתונים בכל מיני סנסציות. החלטתי לפנות אליו, ותחת לקרוא בעיתונים, לבקש שגייד לי בעצמו מה העניין הזה עם שלום-עכשיו וסעודיה.

מה הם מקורות המידע שלך לגבי תמיכתה של סעודיה בשלום-עכשיו?

מקורות שאינם מטילים בספק, לגבי קיומו של החשד, אתה באמת מאמין, ששלום-עכשיו מקבלים כסף מסעודיה?

את שואלת על אמונתי האישית? אז אני מאמין שביוד-עין הם לא מקבלים. כדומר, מוליכים אותם שולד?

אם הם מקבלים את הכסף, אז כנראה שאינם יודעים ממי. אם יש רשלנות או פזיזות במעשי שלום-עכשיו, יצטרך כו חוקרי המישרה לגלות.

זה נשמע מאודי-מאוד לא רציני. לקחתי בחשבון שזה יישמע כך, ולכן בין השאר פניתי אל צלי רשף, לפני שפניתי אל כל גורם אחר. גיסייתי לשכנע אותו להסכים למינוי רואה-חשבון, כדי שיבדוק העברות כספים אנונימיות, או של חברות לא ידועות, לחשבון שלום-עכשיו. לצערי, הוא סירב.

זה מיכעני שיש תורמים, שאינם רוצים בגילוי שמם. כאיש-ציבור, איני יכול להתעלם מהחשדות שלי. אין זה תרגיל ביחסי-ציבור של חברי-כנסת חדש?

בכנות, לא רצייתי בפירסום. הפירסום אולי יחשיד את שלום-עכשיו, אך לא יוסיף לי בריאות ולא כבוד.